

Aan alle lieve en solidaire donateurs van het Project: 'En Sintonía con los Niños y Niñas' Chili,

Ieder jaar stuurt Noemi Baeza in december een verslag van haar activiteiten in het afgelopen jaar en verwerk ik (Moniek Reckman) die informatie in Nederland in een nieuwjaarswens. Dit jaar doen we het anders, omdat ik nu bij Noemi ben! Ik ben meegeweest naar twee scholen waar we opname hebben gemaakt, ik ben op visite geweest in de studio en ben daar geïnterviewd en we hebben kerst gevierd met de kinderen in de krottenwijk Peñalolen. Ik heb Noemi een aantal vragen gesteld die ik nu (eind december) hier in Chili vewerk in deze nieuwjaarswens.

Noemi, waarom is dit werk met de kinderen zo belangrijk voor jou? Ten eerste omdat ik bezorgd ben voor de lagere onderwijs van de arme kinderen in mijn land. Het niveau van het onderwijs op de openbare scholen is heel laag. Ten tweede wil ik graag dat de kinderen door mee te doen aan de radioprogramma's beter leren lezen, schrijven, praten. En dat zij zélf leren om na te denken over dingen, want als je niet zelf gaat nadenken blijf je een schaap dat doet wat de rest van de mensen zegt dat je moet doen. Iedereen moet zelf leren nadenken, een eigen mening kunnen vormen. Dat leren deze kinderen niet op school.

Je vind het werk dus belangrijk, maar vind je het ook leuk om te doen? Ja! Ik geniet erg van het enthousiasme van de kinderen. Vooral als zij merken dat zij dingen kunnen doen die zij zelf niet hadden verwacht, dan zie je dat ze meer zelfvertrouwen krijgen, meer durven. Ik werk niet alleen met arme kinderen, maar ook met kinderen die zijn mishandeld, die thuis zien hoe vader moeder slaat. Soms hebben ze een moeder die zo depressief is dat ze alcohol en/of drugs gaat gebruiken. Kinderen die in dat soort omstandigheden leven ontwikkelen zich niet goed.

Kan jij met de radioworkshops iets aan die omstandigheden veranderen? Aan de directe omstandigheden kan ik niet veel veranderen, maar ik wil dat de kinderen merken, ondervinden dat er mogelijkheden bestaan om zich te ontwikkelen, ondanks de afschuwelijke armoede van geld, cultuur en onderwijs.

Werk je nog steeds in de krottenwijk Peñalolen? Ja. De kinderen en hun ouders wonen nu niet meer in de zelfgebouwde krotten zonder water, maar ze hebben nu een klein stenen huisje met sanitaire voorzieningen. Het blijft armoedig, maar er is wel veel verbeterd. Verder werk ik nu ook veel buiten de stad met kinderen van boeren, indianen, mijnwerkers en vissers. Dankzij de VARA 1 mei-gift kan ik nu vaker het land in.

Hoe leg je contacten met de scholen die je bezoekt? Onderwijzers of ouders die de programma's op de radio horen bellen naar de radio en vragen of ik ook hun school wil komen bezoeken. Tot nu toe kan ik overal naar toe waar ik uitgenodigd wordt. Als ik niet meteen kan gaan dan bel ik terug en zeg ik dat ze even moeten wachten en dan vertel ik dat alvast op de radio.

Welke nieuwe ontwikkelingen zijn er te melden? De presentator Cesar is vervangen door een meisje van 11 jaar, Cata. Zij doet het erg goed, ze vindt het leuk en ze helpt ook veel bij het werken met jongere kinderen. Cata kan ook goed zingen en gitaar spelen en dat doet ze dan ook regelmatig in de uitzending. Cesar doet nog maar af en toe mee. We hebben dit jaar ook voor het eerst kinderen bereikt uit de Diaguitas gemeenschap, een inheemse indianengemeenschap. Zij wonen 4.000 meter hoog in de Andes, in het Noorden.

Welke speciale thema's zijn er zoal aan de orde geweest in de programma's van het afgelopen jaar? De aardbeving van eind februari was voor de kinderen natuurlijk een belangrijk onderwerp. In de regio's rond Santiago zijn veel huizen van adobe (klei met stro) ingestort. Met die kinderen heb ik veel gewerkt. Ik heb geprobeerd om juist niet te veel over de aardbeving te praten maar als afleiding over school of muziek o.i.d. te praten. Maar je hebt het zelf meegemaakt in El Paico. Het eerste dat de kinderen aan jou vroegen over

Nederland: "Zijn er ook aardbevingen in Nederland?" Het houdt ze erg bezig, ze zijn nog steeds bang. En ze hadden al zoveel problemen... 'Bicentenario', de 200 jaar onafhankelijkheid, was dit jaar ook een onderwerp. Maar ik vind het belangrijk om het dan over heel Latijns Amerika te hebben en niet alleen over Chili. Ik houd niet zo van patriotisme. We konden natuurlijk ook niet om het thema voetbal heen. Rond 11 september hebben we een programma gemaakt over hoe we de democratie moeten verdedigen. We hebben de oma's van de kinderen uitgenodigd om hun ervaringen te komen vertellen.

Noemi, of Tia Noé zoals de kinderen je noemen, nu is het zomervakantie. Je kunt dus geen scholen bezoeken. Wat doe je dan? De zomervakantie is lang en zeker de arme kinderen gaan niet op vakantie. Zij zitten zich dus thuis te vervelen. In januari organiseer ik daarom iedere donderdag een workshop in de studio. Dat is op zich al een uitje voor de kinderen. Ik nodig dan per workshop kinderen uit van verschillende scholen, dan leren ze ook van elkaar en kunnen zij ervaringen delen.

Ik wil graag alle donateurs en de VARA heel erg bedanken voor hun steun. Zonder de financiële ondersteuning uit Nederland konden we de radioprogramma's echt niet maken. En natuurlijk wens ik iedereen

Een heel goed en gelukkig 2011!

Noemí Baeza Henríquez

Uitvoerder van het Project: 'En Sintonía con los Niños y Niñas' Radio Nuevo Mundo Chili. www.radionuevomundo.cl

De Stichting Nederlandse Vrouwen voor Chili wenst ook alle donateurs een heel goed 2011 toe!

P.a. Nieuwstraat 12
3961 AE Wijk bij Duurstede
bankrekening 3298.47.120
Rabobank Odijk

School in Nal (op Chiloé) met acht leerlingen

De foto's op de voorkant van deze kaart zijn gemaakt op de scholen in El Paico en Nal, december 2010